

בש"פ 4046/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 4046/21

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ו' בתמוז התשפ"א (16.6.2021)

בשם המבקשת: עו"ד ארז בן ארויה
בשם המשיב: עו"ד עלא תלאווי

החלטה

בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. כתב האישום: ביום 26.6.2020 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום נגד המשיב, המייחס לו עבירות של
מעשה סדום - עבירה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק);
תקיפה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 382(ג) בנסיבות סעיף 380 לחוק (ריבוי עבירות); ואיומים - עבירה לפי
סעיף 192 לחוק (ריבוי עבירות).

2. על פי עובדות כתב האישום, החל מחודש מרץ 2020 ועד להגשת כתב האישום בחודש יוני 2020, נהג המשיב לקלל את המתלוננת, אשתו ואם חמשת ילדיו, על בסיס יומי, ולאיים עליה, בין היתר, כי "יהרוג אותה", "ישפוך עליה חומצה" ו"יוציא אותה מהבית". בנוסף, במספר מועדים המתוארים בכתב האישום תקף המשיב את המתלוננת, דחף אותה והכה אותה, וגרם לה המטומה ברגלה וחבלות מדממות בשפתייה.

3. עוד מתאר כתב האישום, כי ביום 10.6.2020, בשעות הלילה, המשיב איים על המתלוננת וקילל אותה, עת שישבה על מזרון בסלון בית המשפחה בטייבה. המתלוננת אמרה למשיב כי היא מקליטה אותו, ובתגובה המשיב התקרב אליה והיא ניסתה לברוח. המשיב דחף את המתלוננת על המזרון, השכיב אותה על בטנה, כשהיא צועקת שיעזוב אותה, נשכב עליה וסתם את פיה. לאחר מכן, המשיב הפשיל את מכנסיה ותחתוניה של המתלוננת, והחדיר את איבר מינו אל פי הטבעת שלה. המתלוננת צעקה, נאבקה במשיב והצליחה להוציא את איבר מינו מפי הטבעת שלה, אולם המשיב החדירו בשנית למשך כדקה, כשהמתלוננת זועקת ונאבקת במשיב, והאחרון סותם את פיה. כתוצאה ממעשי המשיב, נגרמו למתלוננת דימום ומכאוב בפי הטבעת.

4. הליכי המעצר: בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה לבית המשפט בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. המבקשת טענה כי כנגד המשיב עומדות עילות מעצר של מסוכנות ושל שיבוש הליכי משפט מכוח סעיפים 21(א)(1) ו-21(א)(1) לחוק המעצרים, וכן כי קמה חזקת מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים, שכן המשיב מואשם בעבירת אלימות כלפי אשתו. המבקשת טענה כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב, ובין היתר, הודעותיה של המתלוננת והקלטת שמע של אירוע האונס.

5. בדיון שנערך בבית המשפט קמא ביום 26.6.2020, לאחר הקראת כתב האישום, בא כוח המשיב ביקש לדחות את המשך הדיון, לצורך קבלת החומר מהפרקליטות. בית המשפט קמא נעתר לבקשה, והורה על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

6. ביום 6.7.2020 התקיים דיון בבית המשפט קמא, במהלכו התברר כי המתלוננת חזרה בה מהתלונה שהגישה. לנוכח זאת, בית המשפט דחה את הדיון לטיעון בראיות.

ביום 19.7.2020, התקיים דיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה. בהחלטתו של בית המשפט קמא, שניתנה בתום הדיון, נקבע כי קמה תשתית ראייתית מספקת לכל רכיבי כתב האישום. עוד נקבע כי חזרתה של המתלוננת מהתלונה אינה פוגמת בחוסן התשתית הראייתית ונראה כי הדבר נובע מהשפעה של אחרים על המתלוננת. נקבע כי קיימות עילות מעצר של מסוכנות וחשש לשיבוש הליכי משפט, ולבקשת בא כוח המשיב, הורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

7. בתסקיר מעצר מיום 7.9.2020 צוין, בין היתר, כי למשיב חמש הרשעות קודמות מהשנים 1992-1999, בעבירותסמים, רכושושבל"ר, בגין ריצה עונש מאסר. שירות המבחן התרשם כי בתקופה שקדמה למעצר, הקשר הזוגי בין המשיב והמתלוננת אופיין בדינמיקה קשה; כי לאורך השנים, הפנים המשיב התנהלות כוחנית, הממוקדת ברצונותיו ובצרכיו; כי המשיב מאופיין בהתנהגויות אימפולסיביות, בנוקשות, בקנאה, בצרכי שליטה, רכושנות ותלות; כי הוא מחזיק בעמדות מקלות ביחס להתנהגותו, כולל סביב שימוש באלימות, גם בהקשר המיני; כי מעצרו הנוכחי אינו מבסס הרתעה עבורו; וכי הוא מונע מרצון לקדם שחרורו. לנוכח האמור, שירות המבחן העריך כי קיים סיכון משמעותי למעורבות נוספת

של המשיב בתחום האלימות הזוגית והסמים, ולא המליץ על שחרורו לחלופת מעצר. כן העריך כי סיכויי הצלחתו בתכנית טיפולית נמוכים.

8. בהחלטתו מיום 8.9.2020, בית המשפט קמא הורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים, משקבע, בין היתר, כי שחרורו בתנאים, גם במעצר בפיקוח אלקטרוני, לא ייתן מענה למסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו.

9. ביום 17.3.2021, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים. בתום הדיון, קיבל המשיב את המלצת בית משפט זה (השופט א' שטיין) והסכים לבקשה (ראו: בש"פ 1925/21 מדינת ישראל נ' גאנם (21.3.2021)).

10. ההליך העיקרי: הדיונים בתיק נדחו מעת לעת, לבקשת בא כוחו של המשיב, וכן לנוכח החלפת ייצוגו של המשיב, הליכי גישור שהתקיימו בין הצדדים ואי-איתור המתלוננת (יצוין, כי הוצא למתלוננת צו הבאה, אך היא טרם אותרה). דיון תזכורת נקבע ליום 24.6.2021, ודיוני הוכחות נקבעו לימים 18.7.2021 ו-14.9.2021.

מכאן הבקשה שלפני להארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום נוספים.

11. במסגרת סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו החוקתית של הנאשם לחירות, לנוכח חזקת החפות שעומדת לו כל עוד לא הורשע בדיון, לבין הצורך בהגנה על שלום הציבור ובטחונו ומניעת שיבוש הליכי משפט. לא נעלם מעיני כי עד עתה טרם החלה שמיעת הראיות בתיק, אולם בהינתן המסוכנות הנשקפת מהמשיב, כפי שעולה ממעשי האלימות החמורים המיוחסים לו כלפי אשתו; בהינתן המסוכנות הסטטוטורית; בהינתן תסקיר המעצר השלילי שניתן בעניינו; ובהינתן החשש הממשי לשיבוש הליכי משפט לנוכח חזרתה של המתלוננת מהתלונה – בהינתן כל אלה, וכל עוד המתלוננת טרם העידה בבית המשפט, איני סבור כי השתנתה נקודת האיזון לכיוון שחרורו של המשיב.

12. סוף דבר שאני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 24.6.2021, או עד לפסק דין בתפ"ח 64514-06-20 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' בתמוז התשפ"א (17.6.2021).

ש ו פ ט